

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLVI. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1915.

Treść: 309. Rozporządzenie dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915. w sprawie przyznania zwolnień od należności na cele subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej.

309.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. października 1915,

dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305, w sprawie przyznania zwolnień od należności na cele subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej.

W celu wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305, zarządza się, co następuje:

I. Zaciąganie pożyczek hipotecznych i oddawanie w zastaw wierzytelności hipotecznych.

§ 1.

(1) Na mocy upoważnienia, udzielonego rozporządzeniem cesarskim z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305, przyznaje się pożyczkom, zaciąganim przez obciążenie zastawem nieruchomości lub wierzytelności hipotecznych w celu uzyskania środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wo-

jennej, pod przepisany w tem rozporządzeniu warunkami zwolnienia od należności stempłowych i bezpośrednich.

(2) Uwolnienia można żądać albo

- a) dla kwoty pożyczki, która przy wypłacie jej gotówką nie przekracza ćwiertci, zaś przy pożyczce, wypłaconej listami zastawnymi, połowy nominalnej kwoty trzeciej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, albo
- b) dla pożyczki wyższej od tych kwot, aż do pełnego kursu emisji (ceny subskrypcyjnej) trzeciej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez biorącego pożyczkę.

§ 2.

(1) Uwolnienie od należności według § 1. rozciąga się:

1. na dokumenty dłużne i ekstabulacyjne, wystawione z powodu zaciągnięcia i spłaty uprzywilejowanej pożyczki hipotecznej,
2. na podania o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu albo prawa podzastawu dla takich pożyczek, dalej
3. na wpis hipoteczny praw zastawu, przytoczonych pod 2.

(2) Ulgi, wymienione w ustępie 1., l. 1., i 3., w tych wypadkach, w których kwota zaciągniętej pożyczki przewyższa kwotę, oznaczoną w § 1., ustęp 2., lit. *a* lub *b*, mają zastosowanie do tej częściowej kwoty pożyczki, która równa się poprzednio wymienionej kwocie. Uwolnienie według ustępu 1., l. 2., obowiązuje tylko wówczas, gdy kwota zaciągniętej pożyczki nie jest wyższa, jak kwota nominalna trzeciej austriackiej pożyczki wojennej, którą biorący pożyczkę subskrybuje.

§ 3.

(1) Z uwolnienia od należności według §§ 1. i 2. można korzystać tylko wówczas, gdy

1. z dokumentu dłużnego jest widoczne, że pożyczka ma służyć na cel, określony w § 1. i gdy

2. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. *b*, oddano c. k. Urzędowi pocztowych kas oszczędności do przechowania z odwołaniem się na niniejsze rozporządzenie papiery wartościowe trzeciej austriackiej pożyczki wojennej, zakupione za gotówkę, uzyskaną przez zaciągnięcie pożyczki.

(2) Dokumenty dłużne i ekstabulacyjne, jak również podania o wpis hipoteczny lub wykreślenie prawa zastawu dla pożyczki, winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „wolne od stempla na mocy § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915. Dz. u. p. Nr. 305“.

§ 4.

(1) W wypadkach § 1., ustęp 2., lit. *a*, jest biorący pożyczkę obowiązany do dnia 31. grudnia 1917 wykazać się wobec władzy skarbowej na jej żądanie posiadaniem subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej.

(2) Od tego obowiązku jest zaciągający pożyczkę zwolniony, jeśli i jak długo papiery wartościowe subskrybowanej przezeń pożyczki wojennej są w ten sposób na jego nazwisko winkulowane, że uchylenie winkulacji przed dniem 1. stycznia 1918 może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

§ 5.

(1) Ulgi należnościowe z §§ 1. i 2. tracą skuteczność:

1. gdy biorący lub udzielający pożyczki nie wniesie na czas (§ 6.) podania do władzy skarbowej o uznanie ulg należnościowych;

2. gdy władza skarbowa odmówi uznania ulg z powodu braku warunków, przepisanych tem rozporządzeniem;

3. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. *a*, gdy biorący pożyczkę pozbędzie się w czasie do dnia 31. grudnia 1917 papierów wartościowych subskrybowanej przezeń trzeciej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi lub

4. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. *a*, gdy biorący pożyczkę nie uczyni zadość zobowiązaniom, nałożonym nań w § 4.;

5. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. *b*, gdy biorący pożyczkę odbierze przed dniem 1. stycznia 1922 oddane c. k. Urzędowi pocztowych kas oszczędności do przechowania papiery wartościowe trzeciej austriackiej pożyczki wojennej.

(2) Gdy ulgi należnościowe utracą skuteczność, należy ściągnąć dodatkowo należności stemplowe i bezpośrednie, na które się zwolnienie rozciągało.

(3) Utrata skuteczności nie następuje w wypadkach pierwszego ustępu, l. 3., 4. i 5., gdy w ciągu sześćdziesięciu dni po pozbyciu (l. 3.) po wezwaniu do wykazania się posiadaniem pożyczki wojennej (l. 4.) lub po odebraniu (l. 5.) udowodniono, że uprzywilejowaną pożyczkę spłacono. Gdy spłata obejmuje tylko część pożyczki, wówczas utrata skuteczności rozciąga się na resztę niespłaconej kwoty pożyczki.

§ 6.

(1) Biorący lub udzielający pożyczki winien najpóźniej do dnia 31. marca 1916 prosić o przyznanie ulg należnościowych, roszczonech według §§ 1. i 2., przez wniesienie podania bez stempla do krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcji skarbu, dyrekcji skarbu), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomość obciążona zastawem na rzecz pożyczki, lub w wypadku zbiorowego zastawu wykaz główny, gdy zaś obciążono zastawem wierzytelność hipoteczną, gdzie znajduje się obciążona nią nieruchomość, a w razie zbiorowego zastawu, wykaz główny. Termin ten może być z powodów, zasługujących na uwzględnienie przedłużony za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

(2) Do podania tego należy dołączyć:

1. Wierzytelny odpis dokumentu dłużnego;
2. potwierdzenie ze strony biura, przyjmującego subskrypcję na pożyczkę wojenną, że zaciągający pożyczkę subskrybował trzecią austriacką pożyczkę wojenną i potwierdzenie wysokości kwoty

nominalnej subskrybowanej przezeń trzeciej austriackiej pożyczki wojennej; następnie

3. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. a, potwierdzenie wspomnianego pod l. 2. biura, iż mu ta część wartości wymiennej trzeciej austriackiej pożyczki wojennej, subskrybowanej przez zaciągającego pożyczkę, która nie może być uzyskana przez obciążenie zastawem samej pożyczki wojennej, została wypłacona lub zapisana na jego rachunek;

4. w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, potwierdzenie wymienionego pod l. 2, biura subskrypcyjnego, że mu wartość wymienna subskrybowanej przez biorącego pożyczkę trzeciej austriackiej pożyczki wojennej została wypłacona lub przypisana na rachunek, nadto potwierdzenie c. k. Urzędu pocztowych kas oszczędności, że oddano mu do przechowania papiery wartościowe subskrybowanej trzeciej austriackiej pożyczki wojennej.

(3) Dokumenty oznaczone w poprzednim ustępie są w myśl pozycji taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stempłowi od załączników.

(4) Tak zaopatrzone podanie o przyznanie ulgi należyciowej należy przedłożyć Ministerstwu skarbu do rozstrzygnięcia.

§ 7.

(1) Gdy zaciągający pożyczkę w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. a, pozbędzie się w czasie do dnia 31. grudnia 1917 w całości lub części subskrybowanej przezeń trzeciej austriackiej pożyczki wojennej przez dobrowolny akt prawny między żyjącymi, lub gdy w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, odbierze w czasie do dnia 31. grudnia 1921 złożoną w c. k. Urzędzie pocztowych kas oszczędności pożyczkę wojenną, winien o tem donieść krajowej władzy skarbowej, wymienionej w § 6., podaniem wolnym od stempla w ciągu 30. dni po pozbyciu się lub po odebraniu. Niewypełnienie tego zobowiązania pociąga za sobą ten skutek, że niezapłacone z powodu podniesienia roszczenia o ulgi należyciowe, podlegające skali i stałe należyciwości będą ściągnięte w trzykrotnym, a należyciwości za wpisy w podwójnym wymiarze (§§ 79. i 80. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50).

(2) C. k. Urząd pocztowych kas oszczędności winien w wypadkach § 1., ustęp 2., lit. b, donieść zaraz krajowej władzy skarbowej (§ 6.) o każdym, podjętem przed dniem 1. stycznia 1922 odebraniu złożonych u niego stosownie do § 3., ustęp 1., l. 2., papierów wartościowych pożyczki wojennej.

II. Ustąpienie wierzytelności hipotecznych.

§ 8.

(1) Na zasadzie upoważnienia, udzielonego rozporządzeniem cesarskim z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305, udziela się pod ustanowionymi w tym rozporządzeniu warunkami uwolnienia od należyciwości stempłowych i bezpośrednich dla odpłatnego ustąpienia wierzytelności hipotecznych, jeśli go dokonano w celu uzyskania gotówki, potrzebnej do subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej.

(2) Z ulgi należyciowej można korzystać tylko wtedy, jeśli cena ustępstwa nie przewyższa kursu emisyjnego (ceny subskrybowania) subskrybowanej przez ustępującego trzeciej austriackiej pożyczki wojennej i służy do zapłacenia tej pożyczki.

§ 9.

Ulga należyciowa rozciąga się:

1. Na dokument ustępstwa;
2. na podania o wpis hipoteczny prawa zastawu dla ustąpionej wierzytelności hipotecznej;
3. na oznaczony pod l. 2. wpis hipoteczny.

§ 10.

(1) Z ulgi należyciowej według §§ 8. i 9. można tylko wówczas korzystać, gdy z dokumentu ustępstwa jest widoczne, że cena ustępstwa ma służyć oznaczonemu w § 8. celowi.

(2) Dokumenty ustąpienia i podanie o wpis hipoteczny przeniesienia prawa zastawu dla ustąpionej wierzytelności hipotecznej winny być zaopatrzone w górnym brzegu na pierwszej stronie uwagą: „wolne od stempla na mocy § 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305.“

§ 11.

(1) Ulgi należyciowe z §§ 8. i 9. tracą skuteczność:

1. Gdy ustępujący nie wniesie na czas (§ 12.) do władzy skarbowej podania o uznanie ulg należyciowych;
2. gdy władza skarbowa odmówi uznania ulg z powodu braku ustanowionych w tem rozporządzeniu warunków.

(2) Utrata skuteczności ulg należnościowych ma ten skutek, że należności stemplowe i bezpośrednie, na które ulga się rozciągała, będą ściągane dodatkowo.

§ 12.

(1) Ustępujący winien najpóźniej do dnia 31. marca 1916 prosić o przyznanie ulg należnościowych, rozszczonek według §§ 8. i 9. przez wniesienie podania bez stempla do krajowej władzy skarbowej (krajowej dyrekcji skarbu, dyrekcji skarbu), w której okręgu urzędowym znajduje się nieruchomości, obciążona ustąpioną wierzytelnością hipoteczną lub w wypadku obciążenia zbiorowego, gdzie się znajduje główny. Termin może być przedłużony ze zezwoleniem Ministerstwa skarbu z zasługujących na uwzględnienie powodów.

(2) Do tego podania należy dołączyć:

1. Uwierzytelniony podpis dokumentu ustępstwa;

2. potwierdzenie biura przyjmującego subskrypcję pożyczki wojennej, że ustępujący subskrybował trzecią austriacką pożyczkę wojenną, oraz potwierdzenie wysokości wartości nominalnej podpisanej przez niego pożyczki wojennej;

3. potwierdzenie oznaczonego pod l. 2. biura subskrypcyjnego, że wypłacono mu lub przypisano na rachunek wymienną wartość subskrybowanej przez ustępującego pożyczki wojennej.

(3) Dokumenty, oznaczone w poprzednim ustępie, są w myśl pozycji taryfowej 102, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zwolnione warunkowo od stempla na dokumenty; nie podlegają one stemplowi od załączników.

(4) Tak zaopatrzone podanie o przyznanie ulgi należnościowej należy przedłożyć Ministerstwu skarbu do rozstrzygnięcia.

III. Pożyczka na zastaw papierów wartościowych pożyczki wojennej i innych papierów wartościowych.

§ 13.

(1) W dokumentach, wystawionych na wolne od należności w myśl § 3. rozporządzenia cesarskiego pożyczki na zastaw papierów wartościowych trzeciej austriackiej pożyczki wojennej i na zastaw innych papierów wartościowych oraz w dokumentach prolongacji tych pożyczek należy uwidocznić, że zastawienie uskuteczniło w tym celu,

by subskrybującemu papiery wartościowe trzeciej austriackiej pożyczki wojennej przysporzyć potrzebnej do jej zapłacenia gotówki. Dokumenty winny być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej stronicy uwagą: „wolne od stempla na mocy § 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305⁴”.

(2) Ulga należnościowa, przewidziana w § 3. rozporządzenia cesarskiego rozciąga się na pożyczkę na zastaw innych papierów wartościowych, niż trzeciej austriackiej pożyczki wojennej, na prolongatę tego zastawu i na wystawione przytem dokumenta tylko o tyle, o ile kwota, uzyskana przez to zastawienie nie przewyższa różnicy między kursem emisyjnym (ceną subskrypcyjną) trzeciej austriackiej pożyczki wojennej a kwotą, którą można uzyskać przez zaciągnięcie pożyczki na zastaw papierów wartościowych tej pożyczki. Od ewentualnej nadwyżki zabezpieczonej przez zastaw papierów pożyczki należy opłacić należności według ogólnych przepisów ustaw o należnościach.

(3) Wyjednanie wyraźnego uznania ze strony władzy skarbowej ulg należnościowych według § 3. rozporządzenia cesarskiego nie jest potrzebne.

§ 14.

Te instytucje kredytowe, kasy oszczędności i stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, które czynią użytek z ulg należnościowych według § 3. rozporządzenia cesarskiego, są począwszy od chwili upływu ostatniego terminu zapłacenia subskrybowanej kwoty trzeciej austriackiej pożyczki wojennej obowiązane do przedkładania władzy skarbowej każdorazowo w tych terminach, w których według istniejących przepisów ma nastąpić wykazanie obrotu, podlegającego należnościom według pozycji taryfowej 36, l. 1., lit. a i b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wykazów sumarycznych tych pożyczek na zastaw papierów wartościowych i prolongat, które są w myśl § 3. rozporządzenia cesarskiego traktowane jako wolne od należności. W tym wykazie należy w ten sposób podać numery pozycji oryginalnych zapisków, prowadzonych przez dany zakład (stowarzyszenie), by dla władzy skarbowej było możliwe zbadać przez wgląd do tych zapisków, o ile § 3. rozporządzenia cesarskiego jest należycie stosowany. Pierwszy wykaz sumaryczny, jaki ma być dostarczony, winien rozciągać się na obrót w czasie od 7. października 1915. Do tych wykazów i dla badania, jakie ma przedsięwziąć władza skarbową, ma § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, analogiczne zastosowanie.

IV. Podania do władz opiekuńczych lub fundacyjnych.**§ 15.**

Podania wnoszone przez podlegającego władzy opiekuńczej (przez fundację) celem uzyskania zezwolenia władzy opiekuńczej lub fundacyjnej na subskrypcję trzeciej austriackiej pożyczki wojennej lub celem zrealizowania potrzebnych dla zapłacenia subskrybowanej pożyczki wojennej praw majątkowych, mają być zaopatrzone na górnym brzegu pierwszej strony uwagą: „wolne od stempla na mocy § 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305.

V. Początek obowiązywania. Postanowienie przejściowe.

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie jednocześnie z rozporządzeniem cesarskim z dnia 13. października 1915, Dz. u. p. Nr. 305.

(2) Pod warunkami przepisanimi w tem rozporządzeniu mają ulgi rozporządzenia cesarskiego zastosowanie także w tych wypadkach, w których skarb państwa nabył już prawo do należności, na które się zwolnienie rozciąga, w czasie ubiegłym od dnia 7. października 1915, przed wejściem w życie rozporządzenia cesarskiego.

Engel wlr.

